

ת"פ 42399/08-17 - מדינת ישראל נגד אליעזר שמאיילוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42399-08-17 מדינת ישראל נ' שמאיילוב

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר שמאיילוב

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 6.6.2018, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ממנו עולה כי בלילה שבין 22-23.7.2016, באזור עמדת הבידוק שליד הכותל המערבי בירושלים, דחף הנאשם וכן צעק, קילל, ירק, היכה ובעט בשוטרים שונים, בהיותו מבוסס, על רקע סירובו לעבור בדיקה בטחונית והשתלשלות הדברים שאחריו.

יצוין כי הסדר הטיעון לא גרר אחריו תיקון בעובדות כתב האישום, אלא רק מחיקת הוראת חוק נוספת שתחילה הואשם הנאשם גם בה.

כתב האישום הוגש כשלושה שבועות לאחר האירוע, ומאז התנהל המשפט לאורך מספר לא מבוטל של דיונים מסיבות שונות הכרוכות בבדיקות, תסקירים, וחוות דעת שהתבקשו בעניינו של הנאשם לצורך בחינת אפשרויות הענישה לגביו.

לפי ההסדר שבין הצדדים סוכם כי הנאשם יודה, יורשע ויגזרו עליו 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, כן יופעלו שני מאסרים מותנים, בני ארבעה חודשים ושישה חודשים, התלויים ועומדים נגד הנאשם אשר ירוצו בחופף למאסר שיוטל עליו, וכן מאסר על תנאי וקנס.

במסגרת ההסכמות שלח הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מספר פעמים, שבסופה הגיע הממונה למסקנה שהנאשם אינו כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

בהינתן מסקנה זו נשלח הנאשם לתסקיר שירות המבחן, אף זאת פעמים מספר.

מבלי להלאות בפירוט התסקיר אסתפק בלצטט את מסקנתו החוזרת ונשנית של שירות המבחן לגבי הענישה המתאימה

לנאשם ועל פיה יש להאריך את המאסרים המותנים נגד הנאשם וכן להעמידו במבחן השירות, וזאת על מנת שלא לדרדר את ההישגים (המועטים אך עקביים, ובמונחי נאשם ספציפי זה - "הכי טוב שיש" (ההערה שלי, א.ד.)) אליהם הגיע הנאשם, כפי שמעיד עליו הקשר היציב ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, והכל במגמה "לשמר ולחזק תפקודו הנוכחי", זאת לאחר ש"עונשים של מאסר בפועל להם נידון בעבר לא סייעו בקידום מצבו". (ההדגשה שלי, א.ד.).

במסגרת הטיעונים לעונש עתרה המאשימה לקיום הסדר הטיעון בין הצדדים, ונוכח אי כשירותו של הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות, להמירו במאסר בפועל באופן שבו יופעלו - בפועל ובחופף המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם, אולי אף בתוספת מאסר נוסף - אף הוא בחופף וכפי שמתאר ההסדר - סה"כ מאסר בפועל למשך 6 חודשים, בתוספת מאסר מותנה וקנס.

עמדת המאשימה נגזרה, בין היתר, מהאמור בתסקירי שירות המבחן, ובעיקר מלקיחת האחריות החלקית של הנאשם לעבירות בהן הורשע, או לכל היותר לקיחת אחריות על המיוחס לו על מנת לסיים עם ההליך המשפטי, להתקדם הלאה בחייו ללא נכונות לבחינת עמדתו והתייחסותו מעבר לכך.

יצוין בנפרד כי שירות המבחן מצא, לאור אינדיקטורים שונים שבדק, כי השימוש לרעה באלכוהול של הנאשם נפסק, ככל הנראה, בהסתמך על ראיות נוספות, ולא רק על הצהרתו אודות הפסקת השימוש.

לעומתה עתר הסנגור לקבלת המלצת שירות המבחן להארכת המאסרים המותנים והטלת צו מבחן, כל אלה על רקע היותו של הנאשם "עלוב חיים" שהחיים התעמרו בו שוב ושוב, סובל ממחלות נפשיות, בעיות נפשיות ורגשיות ניכרות, ועל אף כל אלה התמיד בשנים האחרונות בהמנעותו מסמים ומאלכוהול, והתארגן לקשר יציב עם שירות המבחן ובחיי היומיום האישיים שלו.

בדבריו לפני הביע הנאשם עצמו חרטה עמוקה על מעשיו.

ב"כ המאשימה אישר כי מאז האירוע לא נפתחו נגד הנאשם מבדי"ם כלשהם, עוד אישר כי במסגרת הדיון ביום 3.6.19 הסכימה המאשימה, לאחר שהנאשם נמצא לא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות, להאריך את המאסרים המותנים "בתנאים מסויימים" (שבית המשפט מפרש כלקיחת אחריות מלאה לעבירה בפני שירות המבחן, (א.ד.)).

זה מול זה עומדים, באופן קלאסי, עקרונות שונים של הענישה:

מהצד האחד - עקרון ההלימה והגמול כפי שבא לביטוי בבכירותו בתיקון 113 לחוק העונשין, מהשני - עקרונות השיקום ומניעת החזרתיות. ואולי ביניהם - גם ההרתעה האישית באמצעות העונש שיוטל.

ללא ספק, במישור ההלימה והגמול, גם על רקע עברו הפלילי של הנאשם אך במיוחד על בסיס העובדות בהן הודה, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר - ובהיותו לא כשיר לרצותו בעבודות שירות - מאסר בפועל.

האינטרס הציבורי מחייב כי התנהגות כמתואר בכתב האישום כלפי נציגי החוק, תבוא לביטוי בענישה מחמירה של מאסר

ודי בקריאת המתואר בכתב האישום בו הודה הנאשם כדי לבסס מסקנה זו.

במובן זה, ושוב - על רקע עברו הפלילי של הנאשם, על מתחם הענישה לנוע בין שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל.

כזכור, מכתב האישום עולה כי הנאשם ביצע עבירותיו כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול.

קשה לדבר על הנאשם במונחים שגרתיים של הבנה, הפנמה, כוחות פנימיים ויכולות שיקום. כפי שתיאר הסנגור וגם כפי שחזיתי במו עיניי, כעולה גם מהתסקירים, הנאשם באמת עלוב נפש שהחיים לא הטיבו עמו כמעט מאז ומעולם.

יחד עם זאת - בין השורות ולעיתים גם על פניהן, עולה תמונה - לפחות ביחס לשלוש השנים האחרונות, של התמתנות, של גבולות פנימיים מעט בהירים ואפשריים יותר, ובכל הנוגע לשימוש לרעה בסמים ובאלכוהול, הפסקה מוחלטת. לא תימה אפוא שמאז האירוע ועד היום, בניגוד לעברו העשיר והמלא של הנאשם, לא נפתח נגד הנאשם מב"ד אחד.

בהתחשב באישיותו של הנאשם, לא היה זה מפליא לקרוא את מסקנת שירות המבחן כי המאסרים שריצה הנאשם בעבר לא "סייעו בקידום מצבו". הנה כי כן, קיימת התנגשות לא קלה בין האינטרס הציבורי לבוא חשבון עם הנאשם, מסיבות של הלימה, גמול, הרתעת הרבים ועוד, לבין האינטרס הציבורי האחר, להפחית את עונשו של הציבור מידי הנאשם, כפי שפעולה "גסה" של שליחתו למאסר עלולה להביא.

בשוקלי דברים אלו מול אלו לא יכולתי להימנע מהמסקנה שהמירב שניתן להיעשות בעניינו של הנאשם על ידי שירותי הרווחה ושירות המבחן, כמו גם על ידי המערכת המשפטית - כבר נעשה, והאינטרס הציבורי המכריע תומך ב"שמירת העניינים על אש קטנה" או בניסוח הנכון והמדויק יותר של שירות המבחן - "על מנת לשמר ולחזק את תפקודו הנוכחי". לא זו בלבד ששליחתו לכלא לא תביא להרתעתו ואף תחטיא מטרה זו, היא גם עלולה ליצור גרסיה שתוצאתה תהיה מנוגדת לאינטרס הציבורי עצמו. דומני כי גם המאשימה, על פי הודעת בא כוחה, הגיעה "בתנאים מסויימים" למסקנה זו.

על כן החלטתי לראות בהתנזרותו של הנאשם מסמים ובעיקר מאלכוהול, כפי שאיבחן על בסיס ראיות שונות שירות המבחן, שיקום המאפשר לי לדון את הנאשם לעונש מופחת מהמתחם אותו קבעתי בעניינו.

משכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מוארך בזאת המאסר המותנה בן 4 החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 15-08-38992 למשך שנתיים מהיום.
2. מוארך בזאת המאסר המותנה בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 15-05-45120, אף הוא למשך שנתיים מהיום.

3. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, ומבהיר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן יוכל בית המשפט להפקיע את המבחן ולגזור עליו עונש אחר תחתיו.

עוד מובהר לנאשם כי במאסרים המותנים שהוארכו ענישה מותנית בגין "כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות", וכי אם יעבור הנאשם עבירה כזו בשנתיים הקרובות ויורשע בביצועה, יאסר ככל הנראה לתקופה ממושכת, ועליו להבין תחזית זו היטב ולהישמר לנפשו.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"א אייר תש"פ, 05 מאי 2020, בהעדר הצדדים.